

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har saadan nogle underlige Anskuelse om, hvorledes politisk anderledes tænkende Medlemmer af dette høje Ting er stillede. Han taler saa ofte om Salg eller Bortgivelse eller den Slags. Kan vi ikke lade det ligge, og kan vi ikke ogsaa lade det ligge, om man holder lange eller korte Taler, og saa give hinanden Tilladelse til at udtale sig om de Taler, der bliver holdt, og karakterisere dem?

Men maa jeg da saa indskrænke mine Spørgsmaal til det ærede Medlem til et eneste: Er det det ærede Medlems Mening, at de offentlige Udgifter paa den sociale Forsorgs Omraade skal nedbringes? For det er jo ikke paa Lønningerne, det skal ske. De er jo nylig behandlet i det høje Ting, og paa dette Omraade, der har stor finansiel Rækkevidde, har det ærede Medlems Parti sagt, at nu maa vi have en Lønningslov, der ikke giver nogen Tilpasning efter det ærede Medlems Opfattelse. Det maa altsaa være paa andre Omraader, Tilpasningen skal ske. Det er heller ikke paa Militærvæsenets Omraade, det ærede Medlem viser sin Villie til en Tilpasning. Derfor maa det til syvende og sidst vel være paa den sociale Forsorgs Omraade, det skal ske. Det Spørgsmaal stiller jeg altsaa til det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Hvor troskyldig det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen end er, er der jo ingen, der nu er i Tvivl om, at naar han stiller sine Spørgsmaal, er det ikke, fordi han ønsker at faa noget at vide.

Det ærede Medlem siger, at det kan jo ikke være Lønningsloven; for nu har vi jo faaet en Lønningslov, der er saadan og saadan, og dør er der ingen Tilpasning. Men det ærede Medlem har jo slet ikke forstaaet eller ikke villet forstaa, hvad det drejer sig om. Skal der foregaa en Tilpasning, saa bliver det ikke saaledes, at man kan tage fat paa Lønningsudgifterne og sige: Nu slaar vi ned paa Tjenestemændene. En saadan Politik har vi aldrig ønsket. (Munterhed). Men det er givet, at de sociale Udgiftslove maa tages med. Ja, de Herrer behøver ikke at le; der kommer en Dag, da de ikke ler saa meget ad det. (*P. Andersen:* Vi kan da ikke lade være). Saa maa De gøre, hvad De vil; men jeg tror ikke, De skulde le saa stærkt; mig generer det ikke. Men den Tilpasning, der kræves,

bliver hverken paa de sociale Love alene eller paa Lønningsloven alene eller paa Finansloven alene eller paa nogen anden Lov alene. Men det bliver en Tilpasning saa alvorlig og Krav saa stærke, at de Herrer kan le, saa meget De vil: den Dag kommer alligevel.

Og hvis vi da har en Regering og Regeringspartier, der ikke vil bøje sig for disse Krav, vil de blive fejlet til Side, og der kommer andre til, der bliver nødt til at gøre denne Gerning, der er paakrævet. Saa kan de ærede Medlemmer være saa troskyldige, de vil; men jeg tror ikke, de egentlig forstaa, hvad det er for en Situation, vi staar i, naar de tager det paa den Maade og kommer med Spørgsmaal af den Beskaffenhed, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen stiller her i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg forsikrer det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: jeg spørger virkelig oprigtigt for at faa et Svar; men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem stadig vil gaa udenom det med almindelige Talemaader og ved stadig væk at sige, at det er det hele, der skal tilpasses.

Men maa jeg da saa spørge det ærede Medlem, om han ikke er enig med mig i den Betragtning Rigtighed, at som Forholdene former sig, er der en Kreds af Borgere i Danmark, der er bedre økonomisk stillet end nogen anden, nemlig Formueejerne. Vil det da ikke være klogt og rigtigt at tilpasse Forholdene saaledes, at man forøger Formueskatten for disse Borgere, naar Skatteevnen for alle de andre svigter?

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg har med megen Interesse hørt paa det Ordskifte, der er ført her mellem de to ærede Medlemmer Hr. Madsen-Mygdal og Hr. Niels Frederiksen, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal netop trækker sig tilbage, naar det gælder om at angive, hvad han selv ønsker og vil. Jeg har hørt mange vage Udtalelser, men jeg har sjældent hørt saa vage Udtalelser om, hvad man egentlig vil, som dem, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal dækker sig med i Øjeblikket. Jeg vil prøve paa at udtrykke, hvad jeg mener, det ærede Medlem ønsker der skal ske, saa maa det ærede Medlem tage Afstand fra det, for